

Prof. Grażyna Korpala
Akademia Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki w Krakowie
Wydział Konserwacji i Restauracji D.S.

Ocena dorobku konserwatorskiego, dydaktycznego oraz organizacyjnego dr hab. Roberta Rogala, sporządzona w trybie postępowaniu o nadanie tytułu profesora sztuki

Dorobek dydaktyczny i artystyczno-naukowy na podstawie przedstawionych materiałów

Dane osobowe i działalność dydaktyczna

Dr hab. Robert Rogal urodził się 02 marca 1964 roku w Płotach. W 1991 roku uzyskał stopień magistra sztuki w zakresie konserwacji restauracji malarstwa i rzeźby polichromowanej na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. W 1991 roku został zatrudniony na stanowisku asystenta w Instytucie Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa macierzystej uczelni. Na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. „*Problematyka technologiczna i konserwatorska XVI i XVII wiecznych sgraffit*”. Rada Naukowa Instytutu Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa, uchwałą z dn. 23 kwietnia 2002 roku przyznała mgr Robertowi Rogali stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie nauk o sztuce. W tym samym roku został zatrudniony na stanowisku adiunkta. Stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie sztuki projektowe, nadany uchwałą Rady Naukowej Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, uzyskał w 17 listopada 2009 roku na podstawie oceny ogólnego dorobku artystycznego i przedstawionej rozprawy habilitacyjnej pt. „*Problematyka likwidacji odspojeń tynków w starożytnych malowidłach ściennych w Egipcie*”. W 2013 roku Robert Rogal został profesorem nadzwyczajnym UMK.

Od momentu podjęcia pracy na uczelni dr hab. Robert Rogal prowadził aktywną działalność artystyczną, naukową i dydaktyczną. Nie znając bezpośrednio dydaktycznej działalności Roberta Rogala trudno mi podjąć Jego szczegółową ocenę. W świetle dostarczonych materiałów prowadził wykłady, ćwiczenia, konwersatoria i seminaria z zakresu konserwacji i restauracji malowideł ściennych dla studentów specjalności konserwacja i restauracja malarstwa i rzeźby polichromowanej. Równocześnie w tym zakresie tematycznym prowadził wykłady dla studentów Podyplomowych Studiów Ochrony i Zarządzania Kolekcją Muzealną oraz wykłady z historii malarstwa w architekturze dla studentów kierunku malarstwa Instytutu Artystycznego Wydziału Sztuk Pięknych. Po uzyskaniu habilitacji prowadził również wykłady dla studentów kierunku ochrona dóbr kultury z zagadnień techniki i ikonografii sztuki orientu i Azji. Nadal prowadzi zajęcia z zakresu problematyki malowideł ściennych, poszerzone o zagadnienia transferu. Prowadzi ćwiczenia terenowe związane z konserwacją malowideł ściennych oraz seminaria dyplomowe i seminarium doktoranckie. Był promotorem prac magisterskich związanych z tematyką konserwacji malowideł ściennych, ich przenoszenia i aranżacji oraz promotorem jednej pracy doktorskiej. Aktualnie prowadzi drugi doktorat i sprawuje opiekę nad trzecią pracą doktorską, studentki studiów doktoranckich. Jest recenzentem dwóch prac doktorskich,

oraz jako członek Komisji Habilitacyjnej autorem opinii pracy habilitacyjnej, a także recenzentem książki, artykułów i opracowań naukowych. W latach 2010- 2018 był autorem i współautorem 16 wystąpień konferencyjnych. Od 2015 roku pełni funkcję przewodniczącego Komitetu Redakcyjnego zeszytów naukowych *Acta Universitatis Nicolai Copernici, Zabytkoznawstwo i Konserwatorstwo*.

Dr hab. Robert Rogal bierze czynny udział w pracach na rzecz Uczelni. W latach 2008-2012 pełnił funkcje prodziekana ds. studenckich Wydziału Sztuk Pięknych UMK, był zaangażowany w powstanie Studiów Doktoranckich w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie konserwacji i restauracji dzieł sztuki, a w latach 2012-2014 został powołany na Kierownika tych studiów. W 2014 roku był Dyrektorem Instytutu Zabytkoznawstwa i Konserwatorstwa. Był również: członkiem Kolegium Elektorów UMK kadencji 2012- 2016, członkiem Wydziałowej Komisji ds. Jakości Kształcenia oraz wielu innych komisji egzaminacyjnych na studia i w przewodach doktorskich. Przewodniczył Kapitułom Nagród im prof. Jerzego Remera, im. Doc. Jerzego Frycza, im. Doc. Leonarda Torwirta., jest członkiem Rady Programowej Międzywydziałowych Interdyscyplinarnych Studiów Humanistycznych i członkiem Komisji Dyscyplinarnej Uniwersytetu dla Doktorantów.

Poza Uczelnią Robert Rogal jest członkiem organizacji i stowarzyszeń popularyzujących naukę i sztukę. Jest członkiem ZPAP, Stowarzyszenia Konserwatorów Zabytków, Stowarzyszenia „Dziedzictwo Torunia”, PKN ICOMOS. Jest członkiem Rady Muzeum Archeologicznego w Gdańsku. Na zlecenie Wojewódzkiego Urzędu Konserwatorskiego w Szczecinie, Wojewódzkiego Urzędu Konserwatorskiego w Toruniu, Muzeum Archeologicznego w Poznaniu, Urzędu Miasta w Kołobrzegu pełnił nadzór nad pracami innych wykonawców. W 2012 roku został powołany na Rzecznikem Ogólnopolskiej Rady Konserwatorów Dzieł Sztuki przy ZPAP, a od 2013 roku jest rzecznikem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Jest autorem ekspertyz i opinii dotyczących dzieł sztuki na zlecenie polskich instytucji państwowych, a także na zlecenie Muzeum Ludobójstwa Tuol Sleng w Phnom Penh w Kambodży. Na zlecenie Euro Balkan Institut, Skopje w 2010 roku współorganizował warsztaty konserwatorskie w Saint Clements School in Conservation and Protection of cultural Heritage w ramach Ohrid Summer University (Ohrid, Macedonia). W trakcie warsztatów przeprowadzono konserwację fragmentów mozaiki z VI-VII w. Na uznanie zasługuje krajowa i międzynarodowa działalność na rzecz szeroko pojętej ochrony dziedzictwa narodowego

Działalność dr hab. Roberta Rogala została doceniona na Uczelni. Trzykrotnie otrzymał indywidualnego wyróżnienia Rektora UMK za osiągnięcia uzyskane w dziedzinie naukowo badawczej i artystycznej. Otrzymał dwukrotnie Nagrodę Rektora III stopnia oraz Zespołową Nagrodę Rektora II stopnia. Za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania przyznano dr hab. Robertowi Rogali Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Opinia dotycząca dorobku konserwatorskiego, artystyczno- naukowego

Dr hab. Robert Rogal jest konserwatorem dzieł sztuki o wyraźnie określonych zainteresowaniach. Jego działalność zawodowa skupia się głównie wokół problemów naukowo badawczych i artystycznych związanych w dużej mierze z malarstwem ściennym. Umiejętne wykorzystanie badań interdyscyplinarnych w powiązaniu ze współczesnymi procesami konserwacji i restauracji dzieł sztuki, a także wykorzystanie znajomości historycznych technik i technologii w pracach artystycznych i rekonstrukcyjnych, sprawiają, że prace konserwatorskie i działalność naukowa w Jego praktycznych realizacjach są ściśle powiązane. Dorobek naukowy od momentu uzyskaniu doktora habilitowanego jest znaczny. Aktywność naukowo popularyzatorska, wpisana w projekty naukowo badawcze konferencje krajowe i międzynarodowe wystąpienia, potwierdza powyższą opinię. Po uzyskaniu

stopnia doktora habilitowanego opublikował 18 prac, w tym 6 samodzielnych i 12 jako współautor. Opracowania skupiały się wokół badań dekoracji ściennych i związanej z nimi problematyki konserwatorskiej. Jak już wspomniałam był autorem i współautorem 16 wystąpień konferencyjnych, w tym trzykrotnie powoływany na członka Komitetów Naukowych konferencji.

Analiza parametryczna: łączna wartość punktacja KBN /MNiSW 1438, łączna wartość punktacji za publikacje 143, łączna wartość za działalność artystyczną 1295, łączna wartość wskaźnika IF 2.293.

Jak wynika z dokumentacji był autorem lub współautorem 41 prac konserwatorsko-restauratorskich oraz dokumentacji, takich obiektów, jak polichromie ścienne, mozaiki, czy obiekty stanowiące wyposażenie wnętrza świątyń. Trudno omówić szerzej prezentowane realizacje. Ich problematyka jest zróżnicowana, każdorazowo wymagająca indywidualnych opracowań. Jak wynika z załączonej dokumentacji prace konserwatorsko-restauratorskie uzyskały pożądaną efekt. Na uwagę zasługuje nietypowy transfer fragmentu profilu stratygraficznego, ziemnych obwarowań z czasów Mieszka I na Ostrowie Tumskim w Poznaniu, czy w aspekcie technologicznym, biegunowo inny transfer i konserwacja szkicu malarskiego na tynku w Malarni Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie. Przenoszenie malowideł należy do najbardziej drastycznych i trudnych operacji konserwatorskich tak w aspekcie decyzyjnym, jak i technicznym, zwłaszcza. Wymaga dużej wiedzy, a nade wszystko doświadczenia. Tym zagadnieniom Autor poświęca liczne prace badawcze zwłaszcza związane z problematyką stosowanych materiałów związanych z procesem przenoszenia malowideł i ich opracowaniem. Analityczne podejście Kandydata do przenoszenia malowideł dostarcza wiele informacji praktycznych jest także doskonałym materiałem dla toczącej się dyskusji o celowości zabiegu, zabiegu będącego niejednokrotnie jedynym rozwiązaniem. To trudny, a zarazem bardzo ważny zakres zrealizowanych prac Roberta Rogala.

Do ważniejszych osiągnięć konserwatorsko restauratorskich zaliczyć należy prace we wnętrzu Kościoła pw. Św. Stanisława Kostki w Chwarszczanach. Historia kościoła, zakres badań jak i złożona problematyka konserwatorska stawiały przed Konserwatorem trudne zadanie, które z dużą kulturą estetyczną zostało rozwiązane. Odrębne zagadnienia konserwatorsko restauratorskie dyktowały polichromie w drewnianych kościołach tudzież ich wyposażenie. Efekty zrealizowanych prac zostały przedstawione w publikacjach i wystąpieniach konferencyjnych. Trudno wymieniać liczne, zawarte w dokumentacji, kolejne realizacje konserwatorskie, wielokierunkowo analizowane pod kątem zastosowanych w nich technologii. Interdyscyplinarny charakter podejmowanych badań wskazuje wyraźnie, że wątek badawczy dominuje w większości realizacji konserwatorskich. Aliści sięgając do autoreferatu, który jest skrupulatnym kalendarium dokonań Kandydata, można wyczytać, że dostrzega konieczność wyważenia artystycznego i scjencyjnego podejścia do konserwowanego dzieła sztuki. Jest to niezwykle istotna uwaga w kontekście zarysowującej się dominancy analiz fizyko chemicznych nad wartością artystyczną i estetyczną dzieła. Niestety autoreferat pozostawia pewien niedosyt, trudno odnaleźć w nim propozycje na przyszłość, związane z naukowo-artystycznym autorskim programem. Nie umniejsza to pozytywnej oceny dorobku artystycznego i osiągnięć na polu nauki i dydaktyki Roberta Rogala, jako że realizowany przez niego program obejmuje wiele wątków z zakresu reprezentowanej dyscypliny. Można za tym przypuszczać, iż będzie w przyszłości autorsko rozwijany. W tym kontekście należy stwierdzić, że osiągnięcia artystyczno-konserwatorskie, naukowe i dydaktyczne dr hab. Roberta Rogali są znaczące. Jest dydaktykiem w pełni uformowanym, samodzielnym, zdolnym podjąć i realizować na akademickim poziomie, nowatorskie artystyczno-naukowe działania w zakresie konserwacji i restauracji dzieł sztuki, ze szczególnym uwzględnieniem malowideł ściennych. Równocześnie jest otwarty na szeroką współpracę z innymi ośrodkami krajowymi jak i zagranicznymi, tak na szczeblu uniwersyteckim, jak i na poziomie jednostek realizujących konkretne zadania badawcze czy wykonawcze.

Po zapoznaniu się z dokumentacją dorobku, artystycznego, dydaktycznego i organizacyjnego Kandydata, równocześnie uwzględniając pozytywną ocenę Jego osiągnięć w środowisku konserwatorskim, uznaję wniosek Rady Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu o nadanie tytułu profesora sztuk plastycznych dr hab. Roberta Rogali za uzasadniony.

Kraków 10. listopada 2018

Grażyna Korpál